

Úřady politické vykonávají trestní pravomoc nad zneužitím honebních lístků a nad těmi, kdož bez platného honebního lístku nebo honebního certifikátu honitbu provozují nebo provozovati dají.

III. Poplatky.

Za vyhotovení honebního lístku musí strana zapraviti taxu a to: ve Slezsku a Istrii 2 zl.; v Dol. Rakousích, Štýrsku a Krajině 3 zl.; v Horních Rakousích 4 zl.; na Moravě 5 zl. Honební zákon pro král. české stanoví, že pachtýř honitby taxu 10 zl., hosté pak taxu 2 zl. zapraviti mají. Vyhotovení honebního lístku nebo honebního certifikátu pro služebnictvo poplatku nepodléhá. Ježto § 26 honeb. zákona pro král. české ustanovuje, že honební lístky kolku podléhají, rozhodlo min. financí výn. ze dne 27. prosince 1868 č. 16.590 na dotazy různé v ten smysl, že honební lístky a honební certifikáty, na základě §§ 26 a 27 tohoto zák. honebního vyhotovené, podrobiti sluší poplatku kolkovému dle p. s. 116 a) bb) popl. z. tak, že honební lístky poplatku 50 kr. a certifikáty pro služebnictvo poplatku 15 kr., kdežto honební lístky, kteréž zeměpanskými úřady správními vydány jsou, kolku za 1 zl. podléhají.

Listy (dopisy).

I. Pojem.

Zákony neobsahují žádného ustanovení resp. zákonné definice listu (dopisu). Ve smyslu předpisů poštovních jest pokládati za listy všechna písemná, osobám nepřítomným svědčící sdělení nebo zprávy bez rozdílu, byly-li tiskem nebo jiným mechanickým způsobem rozmnoženy. Vedlejší věcí je tedy, zda-li sdělení je psáno, tištěno, litografováno a p. Za listy dlužno tudíž považovati nejen zapečetěná, zašitá, zalepená neb vůbec uzavřená, nýbrž i otevřená sdělení, tudíž i korespondenční lístky, tiskopisy a j. (Zajisté i telegramy, fonogramy a poštovní poukázky.) Ve smyslu zákona k ochraně listovního tajemství ze dne 6. dubna 1870 č. 20 ř. z. rozumí se listy jen dopisy zapečetěné t. j. uzavřené. Ve smyslu zákona obchodního spadají dopisy pod pojem »zboží« (čl. 390 obch. z.). Z toho ale vyplývá, že i doprava dopisů a jim na roveň postavených záskyek, jako korespondenčních lístků, tiskopisů, zboží na ukázkou a p. v sobě obchod dopravnický obsahuje a že tudíž čl. 390—420 obch. z. nejen na dopravu balíčků, nýbrž i na dopisy se vztahuje.

II. Právní poměr mezi odesílatelem a poštou.

Kdo list ústavu poštovnímu ku dopravě odevzdává, vchází s ústavem poštovním (ne však s poštovním zřízencem) ve zvláštní právní poměr a uzavírá s ním dopravní smlouvu poštovní (smlouvu dopravnickou). Smlouva tato je povahy soukromoprávní a základem její je nepochybně t. zv. locatio conductio operis (nikoli locatio, conductio operarum) resp. smlouva námezdní dle § 1173 o. o. z.

1. Smlouva. Toto vymezení pojmu hodí se (vyjímaje některé odchylky) úplně na zmíněnou dopravní poštovní smlouvu, kde pošta se zavazuje dopis proti zaplacení poštovního na místo určení dopraviti. Odesílatel jeví se tu jako locator operis, poštovní ústav jako conductor operis. Smlouva tato stává se perfektní při obyčejných dopisech vhozením dopisu do schránky listovní nebo do jiné podobné schránky poštovní. Při rekomandovaných (odporučených) dopisech jest třeba odevzdati dopis úředníku poštovnímu, takže smlouva v tomto případě teprve odevzdáním zásilky úředníku a přijetím lístku podacího jest hotova. Zasílatel mlčky podrobuje

se ustanovením ústavu poštovního (vyhl. ku řádu pošty jízdni z r. 1838 č. 230 sb. z. s.) a nemůže se tudíž neznalostí jeho omlouvatí (§ 2 o. o. z.).

2. Úplata za dopravení dopisů. Poště přísluší ve příčině úplaty za dopravu dopisů právo retenční ku zásilce, takže může zásilku teprve po zapravení všech (hlavních i vedlejších) poplatků vydati. Za ne-frankované (nevyplacené) dopisy nebo dopisy frankované nedostatečně vybírá se vyšší, po případě dvojnásobné poštovné (porto). Toto zvýšené poštovné zove se často pokutou, však nemá po stránce právní povahu pokuty, nýbrž má býti jen náhradou za zvýšené namáhání, které doprava takových záselek poště způsobuje.

3. Známký poštovní. Ku pohodlí obecnstva a za příčinou ulehčení manipulace poštovní jsou zavedeny poštovní známky, jež se přilepují na přední straně dopisu v hořením rohu v pravo. Přilepí-li se známka poštovní na stranu zadní jako pečeť, dlužno na přední straně připojiti poznámku »známka v zadu«. V praxi činívá se v tomto případě k ulehčení manipulace poštovní na přední stránce (kde se adresa nachází) znamení v podobě kříže.

III. Ručení poštovních ústavů za obyčejné dopisy.

Dle § 2 řádu pošt. neručí poštovní ústav v Rakousku při dopisech obyčejných:

a) Za cenné věci, které v dopis vloženy byly. Zásilky určené ku dopravě poštou listovní nesmějí obsahovati udání ceny; ústav poštovní přijímá je zpravidla jen, jsou-li uzavřeny, aniž by se o obsahu přesvědčil a neposkytuje v případě poškození, schodku nebo ztráty obsahu listu prážádné náhrady.

b) Rovněž nestává povinnosti ku náhradě se strany ústavu poštovního, když doručení, dopravení neb obstarání záselek se zpozdilo, byť i obmeškáním tímto zasilatel nebo příjemce škodu utrpěl.

c) Jelikož je každému příjemci dáno na vůli, aby sobě zásilky buď sám u úřadu poštovního vyzvedl, aneb aby si je vyzvednouti dal (§ 35 řádu pošty listovní), neručí poštovní ústav za následky možného mylného obstarání záselek pošty listovní (§ 2 řádu pošty listovní). Nelze tedy na správě poštovní náhrady škody pohledávati, pokud se jedná o průtah, mylné obstarání, poškození nebo ztrátu obyčejných dopisů.

Se stanoviska právníckého jeví se ovšem tento stav zákonodárství pro obecnstvo nepříznivým, ježto jest toto bezbranno proti celé řadě nesprávností se strany poštovních zřízenců. Pošta dopravuje totiž celé spousty listů, kteréž musí co nejrychleji doručeny býti. Kontrola jest tu čirou nemožností. Avšak nehledě ani k technickým nesnázím, dá se částečně i se stránky právnícké tento stav legislace odůvodniti. Poštovní ústav poskytuje různé prostředky ku pojištění zásilky pro dobu dopravy, jež chrání zájmy obecnstva; odesílatel může dopisy odporučiti, po případě s udáním jich ceny zaslati. Odesílatel znaje následky s tím kterým způsobem dopravy spojené a uváživ veškeré eventuality, může se rozhodnouti pro způsob dopravy, který se mu jeví býti nejvhodnějším. Jakkoli však správa poštovní v Rakousku za dopisy obyčejné neručí, jest nicméně odesílateli resp. adressátu za řádné dopravování a resp. doručování obyčejných dopisů zodpovědna. Obyčejné listy možno dle toho i reklamovati. Zmíněná reklamační děje se pomocí zvláštních dotazníků, jež odesílatel resp. příjemce dle pravdy zodpověděti má.

IV. Pojem adresy.

Adresa (nadpis) na dopisech a pod. ve smyslu předpisů poštovních jest prohlášení (rozkaz, příkaz) odesílatelovo dané správě poštovní ku dopravě zásilky směřující. Jak má býti adresa na listech, zásilkách atd. sepsána, poštovní předpisy neurčují. Pouze pro adresy na listy za války příslušníkům mužstva armádního v poli zasílaných jsou zvláštní formuláře (vzory) zavedeny. Adresa listů do zemí neněmeckých zasílaných má býti psána latinkou. Po právní stránce tvoří adresa podklad poštovní smlouvy dopravní, kterou zasílatel listu se správou poštovní uzavírá. Výjimku máme při obyčejných a odporučených listech, zásilkách atd., když adressát v místě, kam list jest adresován, jen občasně se zdržuje, neb když jde o adressáta, jehož bydliště adressantu známo není. Na adresách zásilek takových nutno připojiti slova »poste restante« nebo »bureau restante«, ve kterémžto případě zůstanou zásilky u poštovního úřadu dodávacího, jemuž bydliště adressátovo známo není, ležeti; adressát nechť si je pak sám vyzdvihne (§ 8 řádu pošty list.). Při obyčejných listech a zásilkách může na místě jména a příjmení adressátova jen značka (chiffra) v číslicích nebo písmenách udána býti, ježto poštovní ústav za obyčejné dopisy neručí. Adresa musí býti přesná a správná.

V. Právní poměr mezi odesílatelem a příjemcem.

Platná německo-rakouská smlouva poštovní ze dne 7. května 1872 dovoluje ve čl. 43, by adressát, v případě že by se zásilka ztratila, nárok na náhradu škody vznesl, když odesílatele vypátrati nelze, nebo když tento dobývání svého nároku adressátovi přepustí. Vídeňská světová smlouva poštovní ze dne 4. července 1891 (čl. 8) a vedlejší dohodnutí ze dne 4. července 1891 o výměně listů, jichž cena jest udána (lettres de valeur) vyslovují zcela určitě, že pouze odesílatel má nárok na náhradu a že příjemce jen ku žádosti odesílatelově nárok tento provéstí může. Úmluva ve příčině výměny poštovních balíků (colis postaux) ze dne 4. července 1891 poskytuje ve čl. 13 odesílateli po případě příjemci nárok na náhradu škody. Nejpresnější, požadavkům vědy i života praktického nejvíce odpovídající jsou ustanovení rak. pošt. zákonodárství (§ 35 řádu pošty jízdní ze dne 6. července 1838, č. 230 sb. z. s.); dle toho ručí správa poštovní:

a) odesílateli, ztratí-li se zásilka neb odepře-li adressát pro schodek nebo poškození přijetí;

b) adressátovi (příjemci) pak, když tento bez ohledu na schodek neb poškození zásilku přijme. Dle toho je tedy v prvém případě odesílatel, ve druhém adressát (příjemce) povolán škodu u pošt. ústavu reklamovati. Příjemce co takový nemá tedy samostatného práva disposičního (reklamačního po př. žalobního) ze zásilky resp. její adresy.

VI. Vlastnictví listů.

1. Dle všeobecných zásad stává se adressát přijetím dopisu jeho vlastníkem. Vůle list odevzdati projevuje se odesláním, vůle převzítí list přijetím jeho. Mocí svého vlastnického práva jest adressát oprávněn vrácení obdrženého dopisu odepřítí a list zničití. Zákonem omezeno jest toto vlastnické právo ohledně kupců, kteří dle čl. 28 obch. z. jsou povinni obchodní dopisy uschovati, a ohledně advokátů § 12 adv. ř., dle něhož jsou advokáti povinni vydati po případě opisy listů, jež jim stranami byly zaslány. Vlastnictví listů příjemce nenabývá

a) jestliže zasílatel si vymínil vrácení nebo jiným způsobem si vlastnictví vyhradil,

b) jedná-li se o úřední dopisy státního úřadu s jeho úředníky, ve kterémžto případě dopisy zůstanou ve vlastnictví státu; rovněž dle § 146 not. ř. se zdá, že úřední dopisy nestávají se vlastnictvím notářovým, poněvadž spisy po smrti notářově musí býti vydány notářskému archivu, a konečně

c) listy, jež v záležitostech obchodních byly vyměněny mezi obchodním domem a jeho zástupcem.

2. **Přechod vlastnictví.** Vlastnictví přechází převzetím dopisu adresátem nebo jeho zmocněncem. Ustanovení § 429 o. o. z., že zaslání věci dlužno pokládati teprve tehdy za odevzdané, když je příjemce obdržel, vyjímajíc, že by byl on sám způsob dopravy určil nebo schválil, platí také pro dopravu listů, avšak nikoli tenkrát, byly-li tyto zaslány poštou. Právě v tomto nejobyčejnějším způsobu dopravy dopisů jest § 429 o. o. z. výslovnými předpisy poštovními vyloučen, jelikož odesílatel může s dopisem až do přijetí jeho adresátem disponovati a ztráta odporučeného dopisu se nenahraňuje adresátovi, nýbrž odesílateli. Modifikaci přechodu vlastnictví obsahují § 89 konk. ř. a §§ 146—149 tr. ř., jež dopouštějí zabavení dopisů.

3. **Uveřejnění dopisů.** Dle všeobecných zásad neobsahuje adresátovo vlastnictví dopisů právo k uveřejnění jejich obsahu, leč že by a pokud by to bylo nutno k obraně proti bezprávnému útoku. Zákonem toto omezení přímo vytknuto není, avšak dle analogie může uveřejnění listů buď již uskutečněné nebo zamýšlené býti úředně trestáno resp. zamezeno.

a) Obsahuje-li list individuální duševní plod odesílatelův, zůstává literární vlastnictví odesílateli vyhrazeno, a neoprávněné uveřejnění jest pokládati za porušení práva autorského. Tu se předpokládá, že list jest produktem duševní činnosti autorovy a že jest způsobilý státi se předmětem literárního obchodu.

b) Obsahuje-li dopis důvěrná sdělení, jejichž uveřejnění by mohlo poškoditi čest odesílatelovu. V tomto případě poskytují ochrany §§ 1330 a 1339 o. o. z.; takováto uškození na cti trestá úřad policejní, který jest též povolán uveřejnění zabrániti. V každém případě jest však uveřejnění dovoleno, děje-li se za účelem obrany proti nějakému útoku.

4. Soud může bezvýjimečně užití dopisů adresátových, jelikož v tomto případě nelze mluvit o uveřejnění. Řádné řízení vůbec není veřejné, a řízení bagatelní dopouští v případě nutnosti vyloučení veřejnosti. Povinnost ediční upravuje § 38 říz. ve v. nep.

5. **Exekuce.** Exekuční novella ze dne 10. června 1887 v § 1 odst. 9 ustanovuje, že dopisy exekuci nepodléhají, z čehož jasně vysvítá úmysl zákonodárcův, šetřiti důvěrné povahy obsahu dopisů a práv odesílatelových přes to, že list přešel na adresáta.

VII. Listovní a spisovní tajemství.

Tajemství listovní jest státním občanům zaručená a zákonitě chráněná nedotknutelnost listů (čl. 10 zákl. zák. stát. ze dne 21. února 1867 č. 142 ř. z.); zahrnuje v sobě tudíž zákaz každého bezprávného otevření a zadrženi listův a jiných pečetí opatřených spisů, je-li tím úmyslné porušení listovního tajemství zamýšleno. Jakkoli všechny konstituční státy pojaly do svých ústav neporušitelnost listovního tajemství a jakkoli by toho žádné zákono-

dárství ani netrpělo, aby porušovati tajemství listovní úředně dovoleno bylo, jest přece ještě pochybno, zdali v jednotlivých absolutních státech t. zv. *chambres noires* (černé, tajné kabinety), byť i v jiné formě, posud snad netrvají. Jednotlivé státy, jako Svýcarsko, Anglie, Severní Amerika vytýkají přísné tresty na porušení dopisů, jiné opět (Prusko) uvalují na úřední osoby netoliko vězení, nýbrž hrozí po případě ztrátou úřadu.

Rakouské právo chrání listovní tajemství trojím způsobem:

1. Zákon ukládá úředníkům a sluhům nebo jiným ve veřejné službě ustanoveným osobám za přísnou povinnost, aby zachovávali listovní tajemství. Úřední osoby, které vykonávajíce svoji službu zúmyslně se dopustí porušení, mají býti potrestány pro přestupek vězením až do 6 měsíců. Trestní stíhání nastává z povinnosti úřední (§ 1 zák. ze dne 1. dubna 1870 č. 42 ř. z.). Bylo-li porušeno tajemství listovní úředníkem (státním nebo obecním), který zároveň zneužil moci své úřední, budiž tento potrestán dle ustanovení §§ 101 a 103 tr. z. Zadržel-li nebo otevřel-li úředník nebo zřízenec poštovní dopis, který jemu za účelem úředního výkonu byl odevzdán nebo jehož držení nabyl u příležitosti svého úředního úkonu, v úmyslu, aby škodu způsobil, dopouští se bez ohledu na to, zda porušený dopis obsahoval peníze nebo hodnotu peněžnou čili nic, zločinu, který v § 101 tr. z. označen jest jakožto zneužití moci úřední (plen. rozh. nejv. soudu ze dne 1. srpna 1860 č. 8052, kn. jud. č. 11).

2. Porušení listovního tajemství dopustiti se mohou též osoby třetí, které trestají se pak peněžitými pokutami až do 500 zl. nebo vězením až 3měsíčním). Soudní stíhání má v tomto případě místo jen ku žádosti toho, komu ve právu bylo ublíženo. Zde se naskytá otázka, je-li oprávněn zákonný zástupce (manžel, otec, poručník), aby dopisy určené osobám, jež zastupuje, otevíral a zadržoval. Co se otce dotýče, není toto právo jeho oproti nezletilým dětem nikterak sporno, ježto vyplývá z jeho moci otcovské. Ani poručníkovi nemělo by se právo to odepřiti. Ve příčině manžela vůči manželce dlužno vzíti v úvahu předpis § 1 cit. zák. zvláště. Ke skutkové povaze tohoto přestupku žádá se zúmyslné porušení listovního tajemství a bezprávné otevření nebo zadržování dopisu; nemůžeť tedy tento přestupek přičítati se manželé, vykonává-li tento na základě práv zákonem jemu vyhrazených kontrolu nad dopisy, jež dojdou jeho manželku; on jest hlavou rodiny (§ 91 o. o. z.) a náleží jemu jako takovému povinnost, aby zastupoval choť ve všech případech, kdežto její povinností jest, aby řídila se dle opatření jím učiněných.

3. Obstávka dopisů smí nastati toliko ve případech zákonem určených a jen ve formě zákonem předepsané a sice:

a) Ve případě, je-li čl. 10 zák. stát. ze dne 21. prosince 1867 č. 142 ř. z. na základě zák. ze dne 5. května 1869 č. 66 ř. z. suspendován (§ 4 cit. zák.).

b) Úřední obstávka nebo otevření listů neb jiných pečetí opatřených spisů smí nastati kromě případů domovní prohlídky a zatknutí jenom na základě rozkazu soudcem vydaného. Rozkaz budiž zúčastněným s udáním důvodů bez prodlení doručen. Obstávka nebo otevření proti ustanovením § 2 tohoto zákona předsevzaté budiž potrestáno jako přestupek vězením až 3měsíčním (§§ 2 a 3 cit. zák.).

c) Dle řádu trestního připouští se obstavení dopisů:

aa) proti obviněnému nalézajícímu se ve vazbě pro zločin nebo přečin, nebo proti němuž vydán byl rozkaz postavovací nebo zatýkáci; vyšetřující soudce může telegramy, dopisy a jiné zásilky, které obviněný odesílá nebo které naň byly adresovány, zabaviti a může žádati na poštovních, telegrafních a jiných dopravních ústavech za jich vydání. Úřady tyto mají povinnost ku žádosti státního zástupce zadržeti takovéto zásilky, až dojde soudní opatření. Neučiní-li se opatření takové do 3 dnů, nelze více s dopravou otáletí (§ 146 tr. ř.).

bb) Otevření zásilek zabavených může předsevzítí jen vyšetřující soudce a to se svolením obviněného. Beze svolení obviněného soudce může tak učiniti jen, kdyby nastávalo nebezpečí z prodlení, jinak by musil napřed vymocí sobě schválení radní komory (§ 147 tr. ř.).

cc) Ukáže-li se, že není ani třeba, aby zabavená zásilka byla otevřena, má neprodleně vydána býti tomu, jemuž svědčí nebo má vrácena býti ústavu dopravnímu (§ 149 tr. ř.).

dd) Zatčený smí pouze s vědomím vyšetřujícího soudce přijímati telegramy, dopisy a jiné zásilky anebo jiným je odesílati, a je-li se obávati ujmy pro vyšetřování, jen když je přečetl vyšetřující soudce a shledal odeslání nebo vydání jich zatknutému býti nezávadným (§ 187 tr. ř.).

d) Zákonné ustanovení, dle něhož předpisy trestního řádu, poštovního řádu o dopisech a konkursního řádu z ohledů na veřejné blaho výjimky ze zákazu otvírání listů stanoví, vztahuje se též k ustanovením, jimiž se za hrozícího zavlečení nakažlivých nemocí nařizuje úřední otevření listů za jediným účelem jich desinfekce (zák. ze 26. května 1879 č. 79 ř. z.).

e) Ve příčině nedoručitelných dopisů stanoví §§ 52 a 53 poštovního řádu ze dne 6. listopadu 1838 č. 302 sb. z. s., že se otevrou nejvyšší správou poštovní ve Vídni, při čemž je co nejpřísněji zapověděno čísti jich obsah. Zásilky, jež neobsahují ani peněz ani listin ani cenných předmětů, roztrhají se a za komisionelního dozoru zničí; zásilky cenné se uschovají a seznam jich uveřejní se s označením jména odesílatelova a adresátova v novinách a hlásí-li se kdo, vydá se jemu dotyčná zásilka.

f) Dopisy, jakož i jiné zásilky spisů pečeti opatřených, které přicházejí z ciziny nebo do území celního, budtež, lze-li se důvodně domnívati, že obsahují předměty clu podrobené nebo takové, jichžto zasláním spáchal by se důchodkový přestupek, odevzdány poštovním úřadem nejbližšímu celnímu úřadu. Zároveň nechať poštovní úřad zpraví o tom adresáta s vyzváním, aby se obrátil ve příčině vyzdvižení zásilky na úřad celní. Dostaví-li se na celní úřad osoba oprávněná vyzdvihnouti si zásilku, budiž jí nařizeno, aby zásilku otevřela. Obsah zásilky nechť se podrobí prozkoumání předepsanému pro celní řízení. Dle výsledku tohoto prozkoumání zavede se další řízení. Dopisy a spisy v zásilce obsažené nesmí býti čteny, nýbrž adresátovi ihned odevzdány.

g) Soud konkursní má ihned po zahájení konkursu zpraviti o tom poštovní a telegrafní úřady, a tyto mají povinnost, aby doručovaly správci konkursní podstaty všechny zásilky, listy a depeše kridatáře docházející. Toto opatření má tak dlouho potrvati, pokud jeví se to nutným ku hájení práv věřitelských. Správce podstaty má dovoliti nahlédnouti kridatáři v dopisy a depeše pod jeho adresou došlé, a má jemu vydati ty, jež se netýkají podstaty (§ 89 konk. ř.).

h) Cizozemské časopisy poštou docházející, jež nejsou pečeti opatřeny a jimž jest odňata doprava (t. zv. poštovní debit) pro království a země v říšské radě zastoupené (výn. min. obch. ze dne 15. února 1873 č. 4008, pošt. věst. č. 26 z r. 1882, § 22), nebo které byly stíženy soudní obstávkou (nař. min. obch. ze dne 19. září 1883 č. 34.080, č. 96 věstníku), buďtež zpět do ciziny poštovními úřady zaslány. Cizozemské tiskopisy naznačených kategorií, které najdou celní úřady mezi poštovními zásilkami zapečetěnými, buďtež odevzdány poštovním úřadům, by je nazpět do ciziny zaslaly (nař. min. fin. ze dne 19. února 1891 č. 33.053 z r. 1890, nař. min. sprav. ze dne 5. března 1891 č. 3843 č. 6 věst.).

Osnova nového trestního zákona obsahuje řadu trestních ustanovení k ochraně tajemství listovního: Poštovní úředník, který poště svěřené dopisy a zásilky v jiných případech, než ve kterých zákonitě opatření bylo učiněno, otevře nebo zadrží nebo jinému takové jednání dovolí nebo jemu při něm pomoc skýtá, potrestá se vězením tříměsíčním až pětiletým. Týž trest stihne úředníky telegrafní nebo telefonní a jiné osoby, jimž svěřeno dohlížení a obsluhování ústavu telegrafního nebo telefonního sloužícího účelům veřejným, které by zfalšovaly depeše ústavu telegrafnímu neb telefonnímu svěřené nebo v jiných případech než v těch, v nichž zákonitě opatření bylo učiněno, otevřely a zatajily nebo o obsahu lidí k tomu nepovoláné v ziskuchtivém úmyslu zpravily nebo jinému takové jednání dovolily nebo mu při tom pomoc skýtaly. Způsobí-li se tím činem druhému škoda 1000 zl. přesahující, nastoupí až i 10letý trest káznice nebo vězení 3měsíční až 10leté. Úředník, který uzavřené dopisy nebo jiné uzavřené spisy nebo zásilky proti ustanovením zákona zabaví nebo otevře, potrestá se vězením až 6měsíčním nebo na penězích až do 1000 zl. (§§ 372, 373, 374 osnovy).

Listy knihovní vložky.

A) List podstaty statkové (list A) má obsahovati všechny části, z nichž se těleso knihovní skládá, jakož i práva reální s vlastnictvím tohoto nebo části jeho spojená. Je-li právo vlastnické ku knihovnímu tělesu děleno, je-li stíženo svazkem fideikomisním neb lenním, jest poměr tento v nápisu vyznačiti. Má-li těleso knihovní zvláštní název (na př. »Spálený mlýn«, »na vrškách«, »u vrbiček« atd.), nebo je-li s ním spojena živnost radikovaná (na př. lékárna, mlýn, kovárna atd.), budiž to rovněž v nápisu listu A vyznačeno.

List podstaty statkové sestává

1. z oddělení, kteréž obsahuje veškeré části tělesa knihovního udané dle čísel parcelních a dle druhu jich kultury tak, jak uvedeny jsou v katastru berním a mapě knihovní, a

2. z oddělení, v němž uvedena jsou reální práva s knihovním tělesem spojená, jakož i změny připisováním aneb odpisováním jednotlivých částí v oddělení prvním nastalé. V tomto oddělení možno též vyznačiti práva, která vztahují se ku statku veřejnému na př. právo rybolovu ve veřejných řekách (roz. nejv. s. ze dne 4. července 1888 č. 8028).

B) List vlastnictví (list B).

Na list vlastnický zanášejí se:

1. práva vlastnická, poměry, zda je to výhradné vlastnictví či spoluvlastnictví, výše ideálního podílu, jméno vlastníkové, po případě změna jmén sňatkem nastalá, úřední povolení k němu, povýšení do stavu šlechtického, ztráta šlechtictví, adopce atd. ;